

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

VYBRANÁ TÉMATA

5/2012

**Volby do Státní Dudy Federálního shromáždění
Ruské federace v roce 2011 a volby prezidenta Ruské
federace v roce 2012**

Jan Beneš

duben 2012

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Obsah

<u>Obsah</u>	2
<u>1. Politický systém Ruské federace</u>	3
1.1 Ústava.....	3
1.2 Exekutiva.....	3
1.2.1 Prezident.....	3
1.2.2 Vláda	4
1.3 Federální shromáždění Ruské federace	4
1.3.1 Státní Duma Federálního shromáždění Ruské federace	5
1.3.2 Rada federace Federálního shromáždění Ruské federace	5
1.4 Volební systémy v Ruské federaci	6
1.4.1 Volební systém pro volby do Státní Dumy	6
1.4.2 Volební systém pro prezidentské volby	6
1.5 Stranický systém Ruské federace	7
1.5.1 Charakteristika.....	7
1.5.2 Nejvýznamnější strany v Ruské federaci	8
<u>2. Volby do Státní Dumy Federálního shromáždění Ruské federace v roce 2011</u>	9
2.1 Obecná charakteristika	9
2.2 Výsledky voleb.....	10
2.2.1 Celkové výsledky voleb	10
2.2.2 Výsledky v regionech.....	11
2.2.3 Manipulace s výsledky voleb	11
2.2.4 Zpráva OBSE k volbám do Státní Dumy	12
<u>3. Prezidentské volby v Ruské federaci v roce 2012</u>	12
3.1 Obecná charakteristika	12
3.2 Volební Kampaně.....	104
3.3 Výsledky voleb.....	105
3.4 Zpráva OBSE k ruským prezidentským volbám v roce 2012	115
4. Zdroje	127

1. Politický systém Ruské federace

1.1 Ústava¹

Ústava vymezuje Ruskou federaci jako právní stát s republikánským zřízením federativního typu. Ústava posiluje roli exekutivy oproti legislativě. Dáno je to především posílenými prezidentskými pravomocemi. Ruská ústava obsahuje 9 hlav a je rigidní. K její změně je potřeba 2/3 kvórum. Na změnu hlav 1, 2 a 9 je potřeba svolání tzv. ústavodárného shromáždění, které může předložit změnu ústavy lidovému hlasování.

Ústavodárné shromáždění je svoláváno zvláštním zákonem a skládá se ze všech členů Federálního shromáždění, tedy ze Státní Dumy i Rady federace. Změnu ústavy může předložit lidovému hlasování, nebo ji potvrdit většinou svých hlasů.

1.2 Exekutiva

1.2.1 Prezident

Postavení prezidenta v Rusku je silné a o ruském politickém systému se někdy hovoří jako o specifickém silně prezidentském systému.

Prezident:

- je hlavou státu a reprezentuje Ruskou federaci navenek
- je garantem ústavy
- určuje základní orientaci domácí i zahraniční politiky
- vybírá předsedu vlády
- je vrchním velitelem ozbrojených sil
- má zákonodárnou pravomoc, kterou omezuje pouze ústava a nepodléhá schvalování parlamentem
- má pravomoc vydávat dekrety

- suspenzivní veto v legislativním procesu

Kromě těchto pravomocí má také pravomoci vůči Státní Dumě. Pokud Státní Duma třikrát nesouhlasí s výběrem kandidáta na předsedu vlády, tak je automaticky rozpuštěna a křeslo předsedy vlády získává člověk navržený prezidentem. Prezident smí v případě, že Státní Duma třikrát nevyjádří důvěru předsedovi vlády rozpustit Státní Dumu a vypsát nové volby. Prezident může být zbaven funkce v případě obžalování z velezrady a to 2/3 většinou ve Státní Dumě a zároveň 2/3 většinou v Radě federace.

Prezident je volen na dobu 6 let v přímých, rovných a tajných volbách. Kandidát na prezidenta musí být starší 35 let a musí být alespoň deset let občanem Ruské federace. Žádný občan nesmí být prezidentem více než dvě volební období za sebou.

1.2.2 Vláda

Vláda disponuje slabší mocí než prezident. Prezident Ruské federace jmenuje předsedu vlády, kterému vyslovuje důvěru Státní Duma, čímž vysloví zároveň důvěru jím složené vládě. Vládu tvoří předseda vlády, místopředsedové a federální ministři. Vláda má na starosti především ekonomické záležitosti a disponuje pravomocí navrhopvat a schvalovat státní rozpočet.

Vlády bývají často složeny spíše z odborníků, než ze stranických špiček a podléhají rozhodování prezidenta. Prezident má právo odvolat členy vlády i předsedu vlády bez schválení Federálního shromáždění.

1.3 Federální shromáždění Ruské federace

Federální shromáždění Ruské federace se skládá ze dvou komor – Státní Dumy a Rady federace. Poslanci Státní Dumy i členové Rady federace mají zákonodárnou iniciativu. Pro navržení zákona, který vyžaduje peníze z federálního rozpočtu, je potřeba souhlas vlády. Pro přijetí zákona je potřeba nadpoloviční většina všech poslanců Státní Dumy, následně putuje zákon k Radě federace, kde je potřeba taktéž nadpoloviční většina všech členů. Pokud Rada

---

¹ Plné znění Ústavy Ruské federace dostupné online v anglickém jazyce k datu 25.3.2012:
<http://www.departments.bucknell.edu/russian/const/constit.html>

federace zákon neschválí, tak se vrací zpět do Státní Dumy, která jej může přehlasovat 2/3 většinou. Zákon může vetovat prezident a Státní Duma jej může přehlasovat opět 2/3 většinou.

1.3.1 Státní Duma Federálního shromáždění Ruské federace

Dolní komora ruského parlamentu se jmenuje Státní Duma Federálního shromáždění Ruské federace a má 450 poslanců, kteří jsou voleni v přímých, rovných a tajných volbách na 5 let. Dolní komora disponuje výrazně silnějšími pravomocemi než horní komora Federálního shromáždění.

Státní Duma:

- poskytuje prezidentovi souhlas se jmenováním předsedy vlády, ale pokud jej třikrát neschválí, má prezident právo ji rozpustit.
- jmenuje a odvolává předsedu Centrální banky
- uděluje milosti
- v případě obžaloby z velezrady smí spolu s Radou federace odvolat prezidenta.

Postavení Státní Dumy je výrazně slabší vůči exekutivě, především vůči prezidentovi Ruské federace, který může vydávat zákony bez souhlasu parlamentu a který může parlament rozpustit.

1.3.2 Rada federace Federálního shromáždění Ruské federace

Radu federace tvoří dva zástupci z každého z 83 ústavou definovaných regionů Ruské federace. Rada tak má 166 členů. Členem se vždy stává nejvyšší představitel exekutivního orgánu daného regionu a nejvyšší představitel legislativního orgánu dané oblasti. Členové Rady federace jsou jmenováni na čtyřleté období, ale vzhledem k rozmanitým regionálním politikám dochází k neustálým obměnám.

Rada federace:

- schvaluje zákony, předložené Státní Dumou, disponuje přitom suspenzivního veta
- rozhoduje o změnách státních hranic

- rozhoduje o umístění vojenských jednotek mimo Ruskou federaci
- schvaluje jmenování ústavních soudců navržených prezidentem

1.4 Volební systémy v Ruské federaci

1.4.1 Volební systém pro volby do Státní Dumy

Státní Duma Federálního shromáždění Ruské federace je volena v přímých, tajných a rovných volbách na pětileté období. Datum voleb určuje prezident nebo Ústřední volební komise.

V roce 2007 došlo k zásadní změně volebního systému pro volby do Státní Dumy. Ve volbách od roku 1993 až do roku 2003 se používal systém smíšený, kde voliči volili zvlášť v jednomandátových obvodech a zvlášť stranické kandidátky. Reforma v roce 2007 tento systém nahradila proporčním systémem. Pro získání poslaneckých mandátů je pro stranu potřeba překročit hranici 7 %. Voliči volí systémem uzavřených kandidátních listin bez možnosti preferenčního hlasování. Zakázáno je vytvářet předvolební koalice. Pokud by nějaká politická strana získala více než 60 % hlasů a žádná jiná strana nepřekročila hranici 7 %, tak získá poslanecké mandáty v Dumě i druhá nejsilnější strana, bez ohledu na vstupní klauzuli.

7% volební klauzule zvýhodňuje velké strany, které mají šanci ji překonat. Také nutnost sehnat 200 000 tisíc podpisů či zaplatit kauci 60 milionů rublů, aby straně bylo umožněno kandidovat, znevýhodňuje menší politické subjekty.

Pro přepočítávání hlasů se využívá Hare-Niemeyerova formule. Celé Rusko je 1 volebním obvodem.²

1.4.2 Volební systém pro prezidentské volby

Kandidáta na prezidenta Ruské federace smí navrhnout jen strana, která má alespoň 40 000 členů a alespoň 400 členů ve více než polovině z 83 regionů Ruské federace a ne méně než 150 v každém ze zbývajících regionů. Každá parlamentní strana smí nominovat prezidentského kandidáta. Strany, které nemají zastoupení ve Federálním shromáždění Ruské federace, smí taktéž nominovat prezidentského kandidáta, ale musí k tomu sehnat 2 miliony

podpisů. Kandidovat smí i kandidáti stojící mimo stranický systém, ale musí taktéž sehnat 2 miliony podpisů pro svoji kandidaturu.

V prezidentských volbách tvoří celé Rusko jeden volební obvod a pro volbu se používá systém absolutní většiny. Volba je dvoukolová. V prvním kole zvítězí kandidát, který získal nadpoloviční většinu odevzdaných hlasů. V případě, že se nikomu nepodařilo nadpoloviční většinu získat, tak postupují do druhého kola dva nejúspěšnější kandidáti, kde zvítězí ten kandidát, který získá nejvíce hlasů (čímž automaticky přesáhne 50 %). Možnost volby „proti všem“³ byla reformou v roce 2008 zrušena.

1.5 Stranický systém Ruské federace

1.5.1 Charakteristika

Pro ruský stranický systém je typická existence proprezidentské strany, která reprezentuje oficiální linii ruské politiky a vytváří spojení mezi prezidentem a Státní Dumou. Od roku 1993 neproběhla zásadní konsolidace stranického systému a dochází k jeho častým změnám.

V Ruské federaci chybí jednoznačná ideová profilace politických stran. Především liberálně pravicový proud je v Rusku relativně slabý. Stabilní součástí ruského stranického systému jsou naopak komunisté, kteří se jednoznačně ideově definují. Prezidentské strany, v poslední době především Jednotné Rusko se také ideově příliš nevyhraňují a je obtížné je ideologicky zařadit. Jedinou stranou jednoznačně ideově vyhraněnou je komunistická strana. Ta je stabilní součástí ruského stranického systému.

V podstatě všechny ruské strany nějakým způsobem akcentují nacionalistické cítění a používají národní rétoriku ve svém politickém programu i v projevech jednotlivých kandidátů.

---

² Podle údajů Meziparlamentní unie. Dostupné online k datu 8.4.2012 zde: http://www.ipu.org/parline-e/reports/2263_B.htm

³ Možností volby „Proti všem“ vyjádřil volič nesouhlas se všemi kandidáty, ale byl registrován jako účastník voleb.

1.5.2 Nejvýznamnější strany v Ruské federaci

Jednotné Rusko

Strana, která vznikla sloučením stran Jednoty a Vlasti – Všeruské strany. Strana je catch-all party, jejíž program je doplněn nacionalismem. Profiluje se jako centristická strana s důrazem na silný stát. Strana je v současné době natolik mocná, že se z ní stala dominující politická síla v Ruské federaci. Předsedou strany je Vladimir Putin. Strana má privilegovaný přístup do státních médií a díky tomu dosahuje při volbách výrazné převahy oproti ostatním stranám.

Komunistická strana Ruské federace

Tato strana se hlásí k marxismu a leninismu a je nástupnickou stranou Komunistické strany Sovětského svazu. Strana získává pravidelně parlamentní zastoupení ve Federálním shromáždění a drží si elektorát kolem 10%. Strana se kromě komunismu orientuje i značně nacionalisticky. Předsedou strany je Genadij Zjuganov.

Spravedlivé Rusko – Vlast/důchodci/život

Strana vznikla sloučením stran Rodiny, Ruské strany života a Ruské strany důchodců a Ruské lidové strany. Jedná se o levicovou stranu, která obhájí především sociální pojetí státu a ideově se blíží sociálně demokratickým stranám. Strana je ovšem výrazně prokremelsky orientována a podporuje politiku Jednotného Ruska. Předsedou je Nikolaj Levičev.

Liberálně demokratická strana Ruska

Liberálně demokratická strana Ruska je populistická až demagogická strana, která zastává krajně pravicové a antisemitské postoje. Rétorika strany je hodně sociální, silně protizápadní a nacionalistická. Strana obhájí ruský expanzionismus. Předsedou strany je populární a kontroverzní politik Vladimir Žirinovský.

Ruská demokratická strana „Jabloko“

Liberální strana, která se orientuje protikremelsky a je jednou z organizátorů protestů proti Vladimíru Putinovi. Strana prosazuje těsnou spolupráci s Evropskou unií. Předsedou strany je Gregorij Javlinskij. Strana nemá parlamentní zastoupení.

2. Volby do Státní Dumy Federálního shromáždění Ruské federace v roce 2011

2.1 Obecná charakteristika

Ve volbách do Státní Dumy Federálního shromáždění Ruské federace se jednalo především o souboj stávající moci a stran, které si přály mocenskou změnu. Strana Jednotné Rusko měla na své straně prezidenta, 8 členů centrální vlády, 54 guvernérů a státní média. Proti nim se shromáždily ty části společnosti, které si přály změnu. Alexej Navalny, který se stal symbolem odporu proti stávajícímu politickému kurzu, vyzval občany k volbě jakéhokoli subjektu, jenom ne Jednotného Ruska.

Prezidentská administrativa se snažila zajistit, že vítězem voleb se stane Jednotné Rusko a zůstane tak zachována stávající struktura moci ve státě. Součástí tohoto procesu byla i snaha falšovat výsledky voleb (viz níže).

Ve volbách kandidovalo 7 politických stran, které buď již předtím byly zastoupeny ve Státní Dumě, nebo sehnaly dostatečný počet podpisů pro svoji kandidaturu. Do Státní Dumy se mohly dostat ty strany, které překročí 7% klauzuli. Strany, které dostaly mezi 5 % a 6 % měly nárok na 1 křeslo ve Státní Dumě. Strany, které obdržely 6-7 % měly nárok na 2 křesla.

Kandidovaly tyto strany:

- 1) Jednotné Rusko
- 2) Komunistická strana Ruské federace
- 3) Spravedlivé Rusko – Vlast/Důchodci/Život
- 4) Liberálně demokratická strana Ruska
- 5) Ruští patrioti
- 6) Ruská demokratická strana „Jabloko“
- 7) Správná věc

Jednotné Rusko mělo v kampani značnou výhodu, protože bylo podporováno státními médii a byl mu dán nesrovnatelně větší mediální prostor k prezentaci názorů. Zvlášť v odlehlých a venkovských regionech Ruska, kde tvoří státní média v podstatě jediný zdroj informací, to znamenalo značnou výhodu.

Volební účast byla 60,2 %, což je zhruba o 3 % nižší účast než v roce 2007.

2.2 Výsledky voleb

2.2.1 Celkové výsledky voleb

Volby vyhrála strana Jednotné Rusko, která obdržela 49,32 % hlasů, což jí přineslo zisk 238 ze 450 křesel ve Státní Dumě. Pro Jednotné Rusko hlasovalo 32 379 135 voličů. Přesto se jednalo o znatelný propad oproti volbám z roku 2007, které přinesly zisk 64,3 % hlasů a 315 křesel ve Státní Dumě. Strana Jednotné Rusko ztratila přes 12 milionů voličů.

Na druhém místě skončila Komunistická strana Ruské federace s 19,19 % a cca 12,6 miliony odevzdanými hlasy, což jí přineslo 92 křesel, čímž si polepšila o 35 křesel oproti roku 2007. Třetí největší počet hlasů získala strana Spravedlivé Rusko, která obdržela cca 8,7 milionů hlasů a 13,24 %. Tento zisk jí přinesl 64 křesel ve Státní Dumě, což je o 26 křesel více než v předchozích volbách. Čtvrtá a poslední strana, která obsadila poslanecké lavice ve Státní Dumě, byla Liberálně demokratická strana Ruska, jež získala s více než 7,6 miliony hlasy 11,67 % a 56 křesel ve Státní Dumě, což je o 16 křesel více než před čtyřmi lety.

Překročit hranici 7% se nepodařilo třem zbývajícím stranám. Strana Jablko získala 3,43 % hlasů, čímž zdvojnásobila svůj zisk oproti roku 2007, ale stále jí to k zisku poslaneckého mandátu nestačilo. Ostatní dvě strany – Ruští patrioti a Pravá věc – získaly méně než 1% hlasů.

Výsledky voleb:

<u>Strana</u>	<u>% získaných hlasů</u>	<u>Počet křesel</u>
Jednotné Rusko	49,32	238
Komunistická strana Ruské federace	19,19	92
Spravedlivé Rusko – Vlast/Důchodci/Život	13,24	64
Liberálně demokratická strana Ruska	11,67	56
Ruská demokratická strana „Jabloko“	3,43	0
Ruští patrioti	0,97	0
Pravá věc	0,60	0

Strana Jednotné Rusko tedy ztratila svoji 2/3 ústavní většinu ve Státní Dumě, ale stále obsadila se svými 238 křesly více než polovinu Státní Dumy.

2.2.2 Výsledky v regionech

Výsledky v jednotlivých regionech se značně lišily. Strana Jednotné Rusko získala nejvíce hlasů v Čechně, kde obdržela 99,5 % hlasů a nejméně v Jaroslavl, kde získala 29 %. Volební výsledky se lišily ve městech a na venkově. Strana Jednotné Rusko získávala své hlasy spíše na venkově, zatímco ostatní strany naopak ve městech. Ve 30 největších městech obdržela strana Jednotné Rusko 39,66 % hlasů, což je o 10 % méně než byl její celkový výsledek.

Pro Komunistickou stranu a Spravedlivé Rusko byly naopak výsledky ve městech příznivější, než byl celkový výsledek voleb. Ve velkých městech je aktivnější občanská společnost a větší přístup k médiím, což stálo za větší volební růzností. Občanská společnost se značně aktivizovala proti Jednotnému Rusku.

2.2.3 Manipulace s výsledky voleb

Proces voleb doprovázela manipulace s hlasovacími lístky, voličskými hlasy a výsledky hlasování. Asociace GOLOS, která se zabývá vyhodnocováním volebního procesu,

zaznamenávala tisíce zpráv z různých oblastí celého Ruska o probíhajících manipulacích s výsledky voleb.

Podle analýzy ruského analytika Sergeje Špilkina došlo k udělení až 15 milionů hlasů navíc pro stranu Jednotné Rusko. To by znamenalo, že Jednotné Rusko má získat pouhých 34 % hlasů. Nejvíce ovlivněna falsifikací byla Moskva, kde Jednotné Rusko získalo 46,6 % a podle analýzy Špilkina mělo získat jen 30,3 %.

Asociace GOLOS obdržela 476 protokolů, které ukazovaly odlišné údaje, než jaké se objevily v oficiálních výsledcích. Jednotné Rusko získalo podle těchto protokolů 125 149 hlasů navíc, zatímco Spravedlivému Rusku bylo ubráno 22 792 hlasů, Liberálně demokratické straně Ruska bylo odečteno 15 443 hlasů, Jabloku 10 108 hlasů a Komunistické straně Ruské federace 9 461 hlasů.

2.2.4 Zpráva OBSE k volbám do Státní Dumy⁴

Volby do Státní Dumy Ruské federace pozorovala OBSE a ve své zprávě vydala doporučení pro Ruskou federaci, jejichž dodržováním dojde ke zlepšení kvality demokracie v Rusku.

OBSE doporučuje více oddělit stranu Jednotné Rusko a státní instituce. Ruská federace by měla umožnit rovný přístup k médiím všem kandidujícím stranám. OBSE dále zdůrazňuje nutnost většího množství nezávislých administrátorů, kteří se budou starat o průběh voleb a zamezí podvodům s výsledky.

OBSE se také zmiňuje o rozsáhlých stížnostech politických stran na průběh voleb a apeluje na transparentní nakládání s těmito stížnostmi. Doporučuje také použít elektronická zařízení na sčítání hlasů, která by znesnadnila manipulaci s výsledky voleb.

3. Prezidentské volby v Ruské federaci v roce 2012

3.1 Obecná charakteristika

---

⁴ Zpráva OBSE k dispozici online v anglickém jazyce k datu 27.3.2012:
<http://www.osce.org/odihr/86959>

Volby prezidenta Ruské federace se konaly 4. března 2012. Zúčastnilo se jich 5 kandidátů. 4 z nich kandidovalo za strany zastoupené ve Státní Dumě a jeden byl nezávislý.

Kandidáti:

- 1) Vladimír Putin (Jednotné Rusko)
- 2) Genadij Zjuganov (Komunistická strana Ruské federace)
- 3) Sergej Mironov (Spravedlivé Rusko – Vlast/Důchodci/Život)
- 4) Vladimír Žirinovský (Liberálně demokratická strana Ruska)
- 5) Michail Prochorov (Nezávislý)

Několik dalších kandidátů bylo vyřazeno a jejich kandidatura nebyla volební komisí označena za platnou. Jednalo se například o kandidáta strany Jabloko Grigorije Javlinského, který podle rozhodnutí volební komise dodal příliš velké množství neplatných podpisů na své kandidatuře, či radikálně komunistický politik a vůdce heterogenní opoziční koalice Jiné Rusko Eduard Limonov, který také nezvládl administrativní náležitosti své kandidatury.

Po problémech s regulérností voleb do Státní Dumy Federálního shromáždění Ruské federace v roce 2011 utratila ruská vláda přes půl miliardy dolarů za důkladný kamerový systém. Každou z 95 000 volebních místností hlídaly dvě kamery, které volební aktivitu občanů živě přenášely.

Registrovaných voličů bylo 109 610 812 a volební účast byla 65,25 %.

3.2 Volební kampaň

Státní média protěžovala kandidáta Jednotného Ruska Vladimíra Putina, který již byl prezidentem před Dmitrijem Medveděvem z téže strany. Díky dominaci strany Jednotné Rusko v ruské politice a administrativě reprezentoval Vladimír Putin kontinuitu současného ruského politického kursu. Zdůrazňoval proto úspěchy, kterých Rusko dosáhlo v poslední dekádě. Zdůrazňoval témata zahraniční politiky i ekonomické a etnické obtíže, které je třeba překonat. Pořádal velké mítinky, kde hovořil za přenosu státních médií ke značnému množství posluchačů.

Ostatní kandidáti zaměřovali své kampaně především na vymezení se vůči současnému politickému establishmentu. Genadij Zjuganov hovořil především o krizi

globálního kapitalismu a zmiňoval problémy spojené s institucemi globálního volného trhu a věnoval se sociální oblasti. Vladimír Žirinovský přišel naopak se silně nacionalistickým programem s populistickými hesly, tradičními pro radikální pravici.

3.3 Výsledky voleb

Celkovým vítězem voleb se stal kandidát Jednotného Ruska Vladimír Putin, který získal 63,64 %, tedy 45 513 001 hlasů. Vítězství Vladimíra Putina bylo přesvědčivé. Na druhém místě skončil kandidát Komunistické strany Ruské federace Genadij Zjuganov, který získal 17,18 % a necelých 12,3 milionu hlasů. Na vítěze voleb mu tedy scházelo více než 33 milionu hlasů. Třetí se umístil nezávislý podnikatel Michail Prochorov, který získal necelých 8 % hlasů. Čtvrtý byl Vladimír Žirinovský s 6,2 % hlasů a poslední skončil Sergej Mironov s 3,85 % hlasů.

Výsledky prezidentských voleb:

<u>Kandidát:</u>	<u>% získaných hlasů</u>
Vladimír Putin	63,64
Genadij Zjuganov	17,18
Michail Prochorov	7,94
Vladimír Žirinovský	6,22
Sergej Mironov	3,85

Výsledky v regionech byly podobné stranickým výsledkům ve volbách v roce 2011. Vladimír Putin bodoval ve venkovských oblastech, kde jsou státní média, která výrazně preferovala kandidáta Jednotného Ruska, dominantním zdrojem informací. Naopak ve městech Vladimír Putin získával procentuálně menší zisk.

3.4 Zpráva OBSE k ruským prezidentským volbám v roce 2012⁵

Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě ve své zprávě zdůraznila, že průběh voleb byl veskrze korektní a nedocházelo k manipulaci s hlasy. Problém nastal při sčítání

⁵ Zprávu OBSE k ruským prezidentským volbám lze nalézt v anglickém jazyce k datu 29.3.2012 zde: <http://www.osce.org/odihr/88667>

hlasů. Chyby či manipulace při sčítání voličských hlasů pro jednotlivé kandidáty oznámila jedna třetina pozorovatelů OBSE. Z tohoto důvodu vyzvala OBSE k prošetření manipulací s volebními výsledky. Manipulace s volbami hlásila také asociace GOLOS a protivládní aktivista Alexej Navalny, který oznámil, že obdržel přes 4 000 stížností na regulérnost voleb.

OBSE také zmiňuje problém rovného přístupu do médií. Upozornila, že kandidát Jednotného Ruska byl zásadním způsobem zvýhodněn při medializaci vlastní osoby i svého programu. Ostatní kandidáti měli omezený prostor k propagaci svých postojů. Státní administrativa je také podle OBSE příliš propojena se stranou Jednotné Rusko, což škodí svobodné a rovné demokratické soutěži.

4. Zdroje

- 1) Ústava Ruské federace, online v anglickém jazyce:
<http://www.departments.bucknell.edu/russian/const/constit.html>
- 2) Reforma ruského volebního systému. *Evropská volební studia*. 2006, roč. 1, č. 1, s. 98-110. ISSN 1801-6545.
- 3) Holzer, J. (2001): Politický systém Ruska. Hledání státu, Brno, CDK.
- 4) Holzer, J. (2004a): Rusko. In Kubát, M. a kol (2004): Politické a ústavní systémy zemí středovýchodní Evropy. Praha: Eurolex Bohemia.
- 5) Duma elections and protests. Russian Analytical digest. 2012, č. 108.
- 6) Zpráva OBSE o volbách do Státní Dumy:
Russian federation elections to State Duma: OSCE/ODIHR Election observation mission final report. In: OSCE: Office for democratic institutions and human rights. 2011.
Dostupné online: <http://www.osce.org/odihr/86959>
- 7) Zpráva OBSE o ruských prezidentských volbách:
Russian federation Presidential Election 2012: In: OSCE: Office for democratic institutions and human rights. 2012.
Dostupné online: <http://www.osce.org/odihr/88667>

Webové zdroje k datu 30.3.2012:

- 1) Russia votes: http://www.russiavotes.org/duma/duma_electoral_system.php
- 2) http://www.nytimes.com/2011/12/06/world/europe/russian-parliamentary-elections-criticized-by-west.html?_r=1
- 3) <http://www.osce.org/odihr/elections/88661>
- 4) <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-16750990>
- 5) <http://www.iss.europa.eu/publications/detail/article/state-duma-elections-2011-and-the-marginal-role-of-russian-parties-part-2/>
- 6) <http://carnegieendowment.org/2011/12/13/duma-elections-2011/8kkf>
- 7) <http://www.european-exchange.org/index.php?id=444>